

Трите Бакърджѝка – Гав., СИ 4, три върха с голи сиви камъни, обрасли с ниска трева.

Трите г̀бъра – Сот., С 5, планинска поляна с габърови дървета.

Трите грòба – 1. Бож., ЮИ 3,5; 2. Нов., СЗ 8; 3. Гр., СИ, някогашен гроб на билото на Стара планина на мъж, жена и дете; 4. Рак., неуст., от запис.

Трите дràки – Др., ЮЗ, обраб. земя с някогашни драки в м. Кривините.

Трите крùши – Сл., ЮЗ 4, лозарска местност, в която имало *три крушови дървета*.

Трите могѝли – Топ., С 2, *три тракийски могили* сред лозя.

Трите рекѝ – Шив., Ю 4, място, където се събират *три реки*.

Трите чùчора – Б., ЮИ 12, чешма с голямо корито и *три чучура*.

Три ушѝ – Бл., С 5, от запис, 1984 г.

Трòсака – Гер., И 1, обраб. земя, в която има тревисто растение *троскот*, плевел.

Трòхлото – Тв., Ю 2, обраб. земя, според местно обяснение тук имало много орехи и ги трошли на това място.

Трòшов трап – Др., СЗ 4, дол, дълбока камениста яма, според местно обяснение – който падне в нея, се троши.

Трудовàшката чешмà – Сл., СЗ 7, чешма, направена от *трудоваци* при строежа на шосето Сливен – Стара река в м. Предела през 30-те г. на ХХ в.

Трùфина поляна – Ич., ЮЗ 0,6, поляна, на която момите и жените от изселеното с. Матей се преобличали с празнични дрехи, украсени („натруфе-ни”), когато идвали на пазар в с. Ичера.

Трèна – 1. Зай., неуст., от емл. рег.; 2. Ст.р., от емл. рег., местности, в които е имало трънливи храсти.

Трьнàка – Сам., местност с трънливи храсти.

Трьндàфилови нìви – Ор., неуст., от рум. вл., за ниви. Земя, засадена с маслодайна роза.

Трèните – Глш., СЗ 0,7, местност, обрасла с тръни.

Трьнката – 1. Др., С 8, извор, начало на рекичката *Банчев дол*; 2. Глф., неуст., от емл. рег.; 3. Ич., СЗ 2,2; 4. Сам., ЮИ 2; 5. Ск., неуст., от търг за нива, 1905 г.; 6. Кр., З 4, места, на които е имало бодливи храсти – *трънка, трънкосливка*.

Трьнкова корѝя – Шив., от рум. вл. за нива, 1883 г.

Трьнкова поляна – Г. Ал., СЗ 3, поляна в м. *Бозалъка*.

Трьнлива поляна – 1. Тр., СЗ 4; 2. Глш., Ю1, сега ниви; 3. Гер., С1; 4. Ич., СЗ 6; 5. Топ., неуст., от търг за ниви през 1898, 1910 г.

Трьнливата нìва – Сб., С 2, преди – нива, по-късно – гора и храсти.

Трьнливите нìви – Бож., неуст., от емл. рег.

Трьнливите поляни – Ич., Ю 1, в м. *Пòдица*.

Трьнливия път – Тв., ЮЗ, в миналото – *път край трънливи храсти*, изоставен и превърнат в обработваема земя.

Трьнливката – Стр., З 2, местност, обрасла с *трънливи храсти*; 2. Др.